

A-PBT-A-56/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **Z.A.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. október 2. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az xxx kárszám alatt nyilvántartásba vett kárügyben 60 napon belül folytassa le ismételten a kárrendezési eljárást annak figyelembe vételével, hogy a Kérelmező által bejelentett káresemény betöréses lopás biztosítási eseménynek minősül, melyre a felek között létrejött biztosítási szerződés xxx záradéka fedezetet nyújtott, és a fenti határidőn belül teljesítsen szolgáltatást az igazoltan a Kérelmező tulajdonában álló vagyontárgyak és a rongálási kár vonatkozásában. Térítse meg továbbá a biztosítási szerződésben foglalt 50.000 Ft összegű értékhatár figyelembevételével a biztosított ingatlanból eltulajdonított idegen vagyontárgyak értékét.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazandó Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. augusztus 5. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: Kérelem) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, lakásbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között 2009. május 1. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt xxx Otthonbiztosítás megnevezésű vagyonszerzési szerződés jött létre az xxx szám alatti épülő ingatlanra mint kockázatviselési helyre vonatkozóan. A biztosítás xxx záradékot (építés-szerelésbiztosítás) is tartalmazott.

A biztosított ingatlanba 2012. július 11. napján betörték, és onnan különböző szerszámokat, készülékeket és anyagokat tulajdonítottak el. A Kérelmező a kárt bejelentette a Pénzügyi Szolgáltatónak, amely a kárigényt xxx kárszám alatt nyilvántartásba vette, majd 2012. október 3. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az épületet állandóan lakottként biztosította, azonban az ingatlan jelenleg is építés alatt áll, ezért a biztosítást csak pótdíj ellenében lehetett volna megkötni. Erre tekintettel a kifizetésre nem látott lehetőséget. A Kérelmező az elutasítás ellen több alkalommal is panasszal élt, a Pénzügyi Szolgáltató azonban a Kérelmező panaszait 2012. november 9. és 2013. február 11. napján kelt leveleivel elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az xxx záradék megléte nem befolyásolja azt az alapproblémát, hogy a Kérelmező az ajánlaton az ingatlant állandóan lakottként jelölte meg, míg a tényleges helyzet alapján az ingatlan nem volt lakott.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében követelését 974.500 Ft lopáskárból eredő, és 82.500 Ft rongálási kárból eredő kárösszegben határozta meg.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratóban fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Előadta, hogy a káresemény nem minősül biztosítási eseménynek, mivel a tárgybeli ingatlan nem volt biztosított. Álláspontja szerint a Kérelmezőt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződéskötés során mi hangzott el. Az összecszerzés körében nem tett nyilatkozatot, mivel a Kérelmező az eltulajdonított tárgyak típusát, tulajdonjogát nem igazolta.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratóban nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. október 2. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező képviselője a kérelmet fenntartotta. Előadta, hogy követelését jogszerűnek tartja, hiszen az ajánlatban rögzítették, hogy az ingatlan építés alatt áll. 2009. április 11-én megkezdtek a bontási munkálatokat, így a bontás már megkezdődött, amikor az üzletkötő a helyszínen járt a szerződéskötés során. Kérték is, hogy az építőanyagok is biztosítva legyenek, továbbá felvették az építkezésre vonatkozó záradékot is. Az ügynök kötelessége lett volna jelezni, ha a lakottsággal és az építkezéssel kapcsolatos adatok nem konzisztensek az ajánlaton. Elmondta, hogy a kárfevével során a kárszakértő részére átadták az ellopott vagyontárgyak listáját. A

rongálással kapcsolatos számla eredeti példányát is megküldték, melyet nem szolgáltatott vissza a Pénzügyi Szolgáltató, és nem is teljesített rá szolgáltatást.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy az értesítéshez csatolt mellékletek olvashatatlanok voltak, így az ellopott vagyontárgyak tulajdonjogát nem tudta vizsgálni. Fenntartotta, hogy a szerződéskötéssel kapcsolatos kérelmezői állítást nem igazolják az aláírt okiratok, így az ott elhangzottak bizonyításra szorulnának, a Kérelmező vagy képviselőjének előadása ennek bizonyítására nem elegendő. Elmondta, hogy a kárrendezési eljárás során az eltulajdonított ingóságok vonatkozásában számlák nem kerültek becsatolásra, így azok pontos típusát, tulajdonjogát nem igazolta a Kérelmező. Nem igazolta továbbá azt sem, hogy azok a lopás helyszínén lettek volna. Álláspontja szerint az xxx záradék szövegéből megállapítható, hogy olyan ingatlanokra is vonatkozhat, ahol az ingatlan már felépítésre került, lakott, de még hozzáépítenek, vagy átalakítanak. Tehát önmagában a záradék nem jelenti azt, hogy lakatlan ingatlanként biztosítja a Pénzügyi Szolgáltató az ingatlant.

A Kérelmező képviselője nyilatkozott, hogy kész valamennyi rendelkezésre álló számlát ismételten bemutatni a Pénzügyi Szolgáltató felé, illetve az igényelt típusadatokat kész megadni. Fenntartotta, hogy az eljáró szakértő üzletkötőnek felelőssége volt, hogy az adott körülményeknek megfelelő szerződést közvetítsen.

A Kérelmező nyilatkozott, hogy az xxx Rendőrkapitányság által 2012. július 31. napján a Kérelmező tanúkihallgatásáról felvett jegyzőkönyvben felsorolt, eltulajdonított vagyontárgyak közül az 1, 2, 3, 6, 7 sorszámúak családi közös tulajdonban, a 4, 8 és 12 sorszámúak céges tulajdonban, az 5 sorszám alatti xxx keringető szivattyú és a 9 sorszámú yyy búvárszivattyú a Kérelmező tulajdonában, a 10 és 11 sorszámúak a Kérelmező édesapjának tulajdonában voltak. Számlát – igény esetén – minden tételről be tud mutatni. A családi tulajdonú vagyontárgyakat jellemzően a Kérelmező édesapja vásárolta meg egy felszámolásra került vállalkozástól, több mint 5 évvel ezelőtt. Előtte ezeket az eszközöket a felszámolt vállalkozás használta.

Nyilatkozott továbbá, hogy a Kérelmező a káreseménykor már az ingatlanban lakott, lakhatási engedélye volt, a fogyasztást számlákkal is tudja igazolni. Kifejtette, hogy – álláspontja szerint – az ingatlanban tárolt ingóságok biztosítottak a szerződés szerint, függetlenül azok tulajdonosától.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője egyezségi ajánlatot nem kívánt előterjeszteni. Fenntartotta, hogy az ingatlan nem volt biztosított, az eltulajdonított vagyontárgyak köre és értéke pedig nem bizonyított. Nyilatkozott, hogy helytálló jogalap esetén is csak a Kérelmező tulajdonában álló vagyontárgyak biztosítottak, mert csak a Kérelmező szerepel biztosítottként az ajánlaton, ezért a családi, vagy céges tulajdonban lévő vagyontárgyak nem biztosítottak, még helytálló jogalap esetén sem. A rongálási kár összecszerűségét nem vitatta.

A Kérelmező Kérése az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

A felek között nem volt vitás, hogy a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között 2009. május 1. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt xxx Otthonbiztosítás megnevezésű vagyonbiztosítási szerződés (a továbbiakban: *Biztosítás*) jött létre az xxx szám alatti épülő ingatlanra mint kockázatviselési helyre vonatkozóan, és hogy a biztosítás xxx záradékot (építés-szerelésbiztosítás) is tartalmazott.

A Kérelmező a Biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1)

bekezdése alapján az xxx Otthonbiztosítás általános szerződési feltételeit (a továbbiakban: *Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

1. A felek között nem volt vitás, hogy a biztosított ingatlanba betörték, és onnan különböző vagyontárgyakat tulajdonítottak el, valamint rongálási kárt okoztak. A Pénzügyi Szolgáltató azonban arra hivatkozott, hogy a biztosított ingatlan nem volt állandóan lakott, noha a Kérelmező az épületet állandóan lakottként biztosította. Álláspontja szerint lakatlan ingatlanra a biztosítást csak pótdíj ellenében lehetett volna megkötni, ezért a Biztosítás a Feltételek xxx fejezete értelmében a biztosítás fedezete a Kérelmező ingatlanára nem terjedt ki. Az eljáró tanácsnak ezért elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Biztosítás fedezete kiterjedt-e a nem vitásan nem állandóan lakott ingatlanra.

A Biztosítás xxx záradéka (a továbbiakban: *Záradék*) szerint a felek megállapodtak abban, hogy a biztosítási szerződés feltételeinek, kizárásainak, záradékainak változatlan érvényben hagyásával, és azzal a feltétellel, hogy a biztosított a megállapított pótdíjat megfizette, a biztosítás kiterjed az építés, valamint az építési engedélyhez kötött bővítés, átépítés alatt álló épületek és épületrészek teljes építési munkájára, beleértve az összes szükséges szerkezeti elemet, építőanyagokat, valamint az épületgépészeti- és villamos berendezéseket és szereléseket. A Kérelmező az építés-szerelési biztosítás pótdíját nem vitásan megfizette.

Az eljáró tanács rámutat, hogy a Záradék – noha tartalmazza, hogy a fedezet a biztosítási szerződés feltételeinek, kizárásainak változatlan érvényben hagyásával terjed ki az építés alatt álló ingatlanokra – jellegénél fogva ellentmond a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott, a Feltételek xxx pontjában található azon rendelkezésnek, hogy a nem állandóan lakott épület csak akkor biztosított, ha a biztosítási ajánlaton ezt a tényt rögzítették.

A Záradék szerint ugyanis a biztosítás fedezete kiterjed az építés, valamint az építési engedélyhez kötött bővítés, átépítés alatt álló épületek és épületrészek teljes építési munkájára is. Az építés vagy átépítés alatt álló épület azonban szükségképpen nem alkalmas állandó jellegű otthlakásra, ezért – a Ptk. 207. § (2) bekezdésében, az általános szerződési feltételekre vonatkozóan megállapított értelmezési alapelvre is figyelemmel – az eljáró tanács álláspontja szerint a Záradékkal érintett esetekben a Feltételek xxx pontjának xxx oldalán található azon rendelkezés irányadó, mely szerint „a biztosítás csak rendeltetésszerűen használatba vett épületekre terjed ki. Építés, bővítés, átépítés alatt álló épületek, épületrészek csak az xxx záradék alkalmazásával biztosítottak”. Ezt a rendelkezést összhangban értelmezve a Záradék szövegével megállapítható, hogy az építés-szerelés biztosítást is tartalmazó szerződések esetén az állandó otthlakásra vonatkozó követelmény nem érvényesül. A Biztosítás erre figyelemmel a Feltételekben rögzített keretek között fedezetet nyújtott az ingatlanban elhelyezett ingóságok betöréses lopással okozott káira és a rongálási károokra is.

2. A Feltételek yyy pontja értelmében biztosított az a személy, akinek a vagyontárgyai a biztosítási fedezetbe vont kockázatokra biztosítva vannak, továbbá aki a biztosítási ajánlaton név szerint megnevezett biztosítottal egy életközösségben lakik. A biztosítási ajánlaton szerződőként és biztosítottként is a Kérelmező szerepel. A Feltételek xxx pontjának yyy oldala szerint a vállalkozás tulajdonában álló vagyontárgyak csak akkor biztosítottak, ha a vállalkozás a biztosítási ajánlaton biztosítottként megjelölésre kerül.

A biztosítási ajánlaton biztosítottként vállalkozás nem került megjelölésre, így a Kérelmező által megjelölt azon vagyontárgyak, melyek az xxx Bt. tulajdonában álltak, nem minősülnek biztosított vagyontárgynak.

Ugyanez vonatkozik a Kérelmező édesapjának kizárólagos tulajdonában álló vagyontárgyakra is, tekintettel arra, hogy a Kérelmező nem igazolta, hogy a nevezett személlyel a kockázatviselés helyén egy életközösségben lakik.

Az eljáró tanács ezért a rendőrségi tanúmeghallgatásról készült jegyzőkönyvben felsorolt vagyontárgyak közül az 5. szám alatti xxx keringető-szivattyú, és a 9. sorszámú yyy búvárszivattyú vonatkozásában állapította meg, hogy azok a Kérelmező tulajdonát képezték, ezek beszerzése egyébként számlával is igazolt. Ezen vagyontárgyak Feltételek zzz pontjában meghatározott szabályok szerint megállapított értékének megfizetésére a Pénzügyi Szolgáltató köteles.

Megállapítható továbbá, hogy az ingatlanban a betöréses lopással okozati összefüggésben keletkezett rongálási károkat a Pénzügyi Szolgáltató a Feltételek yyy fejezet zzz oldala alapján köteles megtéríteni, és mivel a rongálási károk az ingatlanban keletkeztek, nem lehet vitás az sem, hogy azok kapcsán a Kérelmező biztosítottnak tekintendő. A rongálási károk összecszerúségét a Pénzügyi Szolgáltató nem vitatta.

A Feltételek xxx pontjának yyy oldala szerint a bérelt, kölcsönvett, vendégek vagyontárgyaira is kiterjed a biztosítási fedezet 50.000 Ft értékhatárig. Így amennyiben a kockázatviselés helyén tárolt, nem a Kérelmező tulajdonában álló vagyontárgyak kapcsán megállapítható, hogy azok bérelt, vagy például az ingatlanban folyó építési munkálatok elvégzéséhez szükséges – akár a Kérelmezővel nem egy életközösségben élő hozzátartozóktól – kölcsönvett vagyontárgyak, illetve esetlegesen vendégek vagyontárgyai, úgy a Pénzügyi Szolgáltató azok eltulajdonítására tekintettel a Feltételekben foglalt értékhatárig köteles szolgáltatást nyújtani.

A Pénzügyi Szolgáltató a vagyontárgyak értékét vitatta, ezért annak megállapítása, hogy az eltulajdonított vagyontárgyak avultsága milyen mértékű volt, illetve hogy azok káridőponti új értéken történő beszerzési ára milyen összeget tett ki, műszaki szakkérdésnek minősül. Az eljáró tanács erre tekintettel ajánlásában a kárrendezési eljárás ismételt lefolytatására hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót azzal, hogy az eltulajdonított vagyontárgyak Feltételek szerinti pótlási értékét fizesse meg a Kérelmezőnek.

Az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pszvtv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. október 17.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja